

Sygn. akt III RC 479/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodnicząca : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Nowosielska

Protokolantka : sekr. sąd. Małgorzata Baur

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2018 roku w Elblągu, na rozprawie

sprawy z powództwa D. B.

przeciwko E. B. (1)

o alimenty

na skutek wniosku o udzielenie zabezpieczenia

postanawia :

1. udzielić zabezpieczenia, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie, w ten sposób, że zobowiązać pozwanego E. B. (1) do partycypowania w kosztach utrzymania powódki D. B. , urodzonej dnia (...) w M. , w kwotach po 800 (słownie: osiemset) złotych miesięcznie, płatnych do dnia 20-go każdego miesiąca do rąk powódki D. B. , poczynając od dnia 03 sierpnia 2017 roku , wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat ;

2 . oddalić wniosek w pozostałym zakresie .

Sygn. akt III RC 479/17

UZASADNIENIE

W pozwie , złożonym dnia 03 sierpnia 2017 roku , powódka D. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego E. B. (1) na jej rzecz alimentów w kwotach po 1000 złotych miesięcznie , płatnych , poczynając od dnia wniesienia żądania , do dnia 10 każdego miesiąca do jej rąk , wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat . Jednocześnie domagała się udzielenia zabezpieczenia , poprzez zapłatę na jej rzecz przez czas trwania postępowania kwot po 1000 złotych miesięcznie , poczynając od dnia wniesienia żądania , płatnych do dnia 10 każdego miesiąca do jej rąk , wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat .

W uzasadnieniu podniosła , że jest córką pozwanego , uczy się w liceum ogólnokształcącym w E. i miesięcznie wydatkuje na swoje utrzymanie kwoty po 1660 złotych , w tym na : internat – 250 zł , bilety autobusowe – 100 zł , bilety zkm – 20 zł , abonament telefoniczny – 80 zł , rozrywkę (kino , teatr , wyjścia z przyjaciółmi) – 100 zł , wizyty u dermatologa – 100 zł , leki – 150 zł , środki higieniczne , kosmetyki – 80 zł , wyżywienie – 500 zł , odzież – 80 zł , koszty związane ze szkołą (książki , zeszyty , pomoce naukowe) – 200 zł . Dodatkowo zaakcentowała , że w skali rocznej jej wydatki kształtują się na poziomie 4740 – 5340 złotych , w tym na : komitet rodzicielski – 150 zł , ubezpieczenie – 40 zł , okulistę – 1000 zł , wycieczki szkolne zagraniczne – 1500 zł , wydatki sezonowe (buty , kurtki) – 500 zł , wizyty u stomatologa – 150 zł , kurs języka włoskiego – 1400 – 2000 złotych . Podniosła , że jej matka E. B. (2) dnia 01

grudnia 2016 roku złożyła pozew o rozwód przeciwko pozwanemu, domagając się w nim zasądzenia na rzecz powódki alimentów w kwotach po 1500 złotych miesięcznie, sugerując się uzyskiwanymi przez pozwanego dochodami przez rozkładem pożycia, których ostatecznie nie zdołała wykazać. Dodatkowo wskazała, iż przed wydaniem postanowienia przez Sąd Okręgowy w Elblągu w sprawie o sygn. akt V C 1331/16 pozwany przekazywał jej równowartość 150 euro (około 600 złotych), która nie jest wystarczająca do zaspokojenia jej potrzeb.

W odpowiedzi na pozew pozwany E. B. (1) uznał żądanie do kwot po 700 złotych miesięcznie, domagając się jego oddalenia w pozostałej części. Jednocześnie domagał się oddalenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że do sierpnia 2016 roku zamieszkiwał w domu należącym do niego i żony E. mieszczącym się w Z. przy ul. (...), wraz z dziećmi – powódką i synem B., z tym, że rzadko w nim przebywał z racji pracy wykonywanej poza granicami Polski. Wskazał, że w okresie od 08 października 2015 roku do 28 maja 2016 roku pracował w spółce (...) w L. w charakterze monter-a ślusarza i zlecone prace wykonywał we W., N.i W. Od dnia 17 maja 2016 roku podjął zatrudnienie na stanowisku pracownika fizycznego w spółce (...) we W., w której początkowo w okresie od dnia 17 maja 2016 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku pracował na umowę o pracę na czas określony a następnie na czas nieokreślony za miesięcznym wynagrodzeniem w kwotach po 1200 euro. Pozwany wskazał, że praktycznie nie ma innych dochodów oprócz tego, że nieregularnie czasami ma możliwość podjęcia pracy dorywczej na budowach w dni wolne od pracy z czego osiąga maksymalnie kwoty po 100 euro miesięcznie. W okresie od maja 2016 roku do września 2016 roku pozwany mieszkał w wynajmowanym za kwoty po 150 euro miesięcznie pokoju, zaś od października 2016 roku wynajął na 4 lata lokal mieszkalny, za który czynsz wynosi kwoty po 400 euro miesięcznie. Jego pozostałe wydatki określił na kwoty w skali miesiąca po: 50 euro - z tytułu energii elektrycznej, wody, wywozu śmieci, opłaty do administracji lokalu, 100 euro - z tytułu kosztów zakupu paliwa na dojazdy do pracy i drobnych napraw samochodu, 200 euro - z tytułu wyżywienia, 150 euro - z tytułu zakupu odzieży, kosmetyków, środków chemicznych, drobnych usług medycznych. Poza tym ponosi koszty napraw głównych samochodu, jego ubezpieczenia, podróży do Polski, nadto opłaca w Polsce polisę ubezpieczeniową, płacąc składkę po 50 złotych miesięcznie.

Pozwany wskazał, że do września 2016 roku samodzielnie łożył na utrzymanie rodziny, zaś po wyprowadzeniu się powódki z żoną do N. przekazywał na rzecz córki i syna kwoty po 150 euro miesięcznie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie o sygn. akt III RC 825/16 zasądzono od niego na rzecz syna B. alimenty w kwotach po 700 złotych miesięcznie, zaś Sąd Okręgowy w Elblągu w postanowieniu o udzieleniu zabezpieczenia, wydanym w sprawie o sygn. akt V C 1331/16 zasądził od niego na rzecz małoletniej wówczas córki alimenty w kwotach po 800 złotych miesięcznie, co skutkowało tym, że pozwany przekazywał wskazane kwoty na rzecz powódki do września 2017 roku. Następnie - wskutek uprawomocnienia się wyroku rozwodowego rodziców powódki (która osiągnęła pełnoletniość dnia 09 czerwca 2017 roku) - upadło zabezpieczenie, stąd od października przekazywał na jej utrzymanie kwoty po 700 złotych miesięcznie i deklarował, że taką kwotę będzie przekazywał do zakończenia postępowania w przypadku dalszej konieczności ponoszenia kosztów utrzymania powódki. W dalszej części uzasadnienia pozwany podnosił, że posiada silną więź z powódką, utrzymuje z nią stały kontakt telefoniczny, kiedy jest w Polsce - również osobisty - przynajmniej o taki kontakt zabiega. W jego ocenie, to powódka unika z nim kontaktu. Wskazywał, że sfinansował córcie jej pobyt u niego w okresie ferii zimowych 2017 roku. Nadto podniósł, że jego zdaniem, powódka ma lekceważący do niego stosunek, bo nie otworzyła w czasie, w którym ją o to prosił, rachunku bankowego, na który mógłby przekazywać jej należne alimenty, nie podała w pozwie jego adresu zamieszkania mimo posiadania wiedzy w tym zakresie. Ponadto zakwestionował wysokość kosztów utrzymania powódki, wskazując, że są one zawyżone (wyżywienie, skoro mieszka w internacie, koszty związane ze szkołą), niepotrzebne (zakup telefonu komórkowego za kwotę 820,97 złotych, szkolne wycieczki zagraniczne, kurs języka włoskiego) lub nie istnieją (okulista).

Sąd ustalił, co następuje :

Powódka D. B. urodziła się dnia (...) w M. ze związku małżeńskiego E. i E. B. (1), rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 04 lipca 2017 roku w sprawie o sygn. akt V C 1331/16.

Do połowy 2016 roku zamieszkiwała wraz z matką i bratem w domu rodziców , położonym w Z. a następnie w wynajmowanym jednopokojowym mieszkaniu w N. , za które opłaty z tytułu czynszu wynosiły kwoty po 1000 złotych miesięcznie . Nadto w okresie roku szkolnego 2016/2017 zamieszkiwała w burskiej szkolnej w E. , za którą opłaty kształtowały się na poziomie po około 220 – 238,50 złotych miesięcznie .

Jej matka – E. B. (2) – w 2015 roku zarejestrowała działalność gospodarczą w postaci auto – baru , która nie przynosiła wymiernych zysków , a następnie – od 12 września 2016 roku podjęła zatrudnienie w ramach stosunku pracy w charakterze pracownika do spraw gospodarki magazynowej , początkowo na okres próbny , za miesięcznym wynagrodzeniem w kwotach po około 2000 złotych netto . E. B. (2) ponosi opłaty z tytułu spłaty rat kredytu zaciągniętego na zakup samochodu w kwotach po 852 złotych miesięcznie (termin spłaty ostatniej raty przypada na 2020 rok) , którym dojeżdża do pracy w związku z czym ponosząc koszty dojazdów w kwotach po 400 złotych miesięcznie , dodatkowo na ubezpieczenie pojazdu przeznacza kwoty po 45 złotych miesięcznie . Nadto od września 2016 roku nie spłaca kredytu zaciągniętego w 2015 roku na zakup samochodu – baru , którego raty miesięczne wynoszą kwoty po 1200 złotych .

Od czasu zakończenia roku szkolnego 2016/2017 , powódka zamieszkuje wraz z matką w jednopokojowym lokalu , dojeżdżając do szkoły do E. . Koszt opłat związanych z zakupem biletów komunikacji publicznej wynosi kwoty po 173,15 – 180 złotych miesięcznie . Powódka ukończyła kurs prawa jazdy , który w większości został opłacony przez jej matkę kwotą 1400 złotych , nadto opłaciła egzamin kwotą 170 złotych . Do listopada 2017 roku uczęszczała na prywatne wizyty do dermatologa w związku z problemami skórными , gdzie koszt wizyty wynosił kwoty po 100 złotych , nadto na leki przeznaczała kwoty po 80 złotych miesięcznie . D. B. średnio raz w miesiącu wyjeżdża razem z klasą na występy artystyczne , koszt zakupu biletu i wyjazdu wynosi około 70 – 80 złotych . Ponadto opłaca składki w klasie kwotami po 20 złotych miesięcznie , zaś opłaty z tytułu rady rodziców i ubezpieczenia zostały uiszczone w kwocie 200 złotych za rok szkolny . Utrzymuje sporadyczne bezpośrednie kontakty z ojcem , najczęściej te kontakty odbywają się w formie elektronicznej , średnio raz w tygodniu , pozostaje z pozwanym w nie najlepszych stosunkach , co skutkowało odmową podjęcia przez nią zatrudnienia w okresie letnich wakacji na terenie W. .

Pozwany E. B. (1) w okresie od 08 października 2015 roku do 28 maja 2016 roku pracował w spółce (...) w L. w charakterze monter-a ślusarza i zlecone prace wykonywał we W. , N. W.. Poza wynagrodzeniem za pracę , określonym na kwoty po 1850 złotych brutto do stycznia 2016 roku i po 1900 złotych brutto od tej daty , otrzymywał delegacje w kwotach po około 1000 euro miesięcznie . Wskazane środki były przelewane na konto , do którego dostęp miała E. B. (2) , zaś pozwany utrzymywał się z oszczędności zgromadzonych we wcześniejszej pracy . Dnia 28 maja 2016 roku E. B. (1) rozwiązał stosunek pracy ze wskazaną firmą za wypowiedzeniem . Od dnia 17 maja 2016 roku pozwany podjął zatrudnienie na stanowisku pracownika fizycznego w spółce (...) we W. , w której początkowo w okresie od dnia 17 maja 2016 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku pracował na umowę o pracę na czas określony a następnie na czas nieokreślony za miesięcznym wynagrodzeniem w kwotach po 1200 euro . Nadto w okresie wiosenno – jesiennym podejmuje dodatkowe zajęcia w charakterze tzw. złotej rączki . Jego miesięczne koszty utrzymania ocenił na kwoty po 930 euro , w tym : czynsz – 400 euro , zarząd nieruchomością i media – 50 euro , eksploatacja samochodu , naprawy i ubezpieczenie – 100 euro , wyżywienie – 200 euro , zakup chemii i utrzymanie mieszkania – 150 euro , leki na refluks żołądkowy – 30 euro , poza tym z tytułu utrzymania domu w Z. poniósł koszt zakupu opału w kwocie 1500 złotych , oraz ponosi opłaty za energię elektryczną 100 złotych co trzy miesiące , za podawanie przez znajomego do pieca paliwa stałego – 50 złotych co dwa tygodnie .

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 19 maja 2017 roku , wydanym w sprawie o sygn. akt V C 1331/16 , udzielono zabezpieczenia E. B. (2) do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w ten sposób , że zasądzono od pozwanego E. B. (1) alimenty na rzecz małoletniej D. B. w kwotach po 800 złotych miesięcznie , płatnych do rąk E. B. (2) do 10 dnia każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat , poczynając od dnia 01 maja 2017 roku , oddalając wniosek o udzielenie zabezpieczenia w pozostałej części , zaś postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 grudnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt I Acz 1259/17 stwierdzono upadek zabezpieczenia ustanowionego na podstawie w/w orzeczenia z dniem 26 lipca 2017 roku .

Sąd zważył , co następuje :

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Natomiast zgodnie z treścią art. 753 § 1 k.p.c. w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.. Nie ma natomiast potrzeby wykazywania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia . Wynika to z faktu , iż w przepisie tym unormowano szczególny przypadek zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych , które ma charakter zabezpieczenia nowacyjnego i polega na stworzeniu na czas procesu nowej prowizorycznej sytuacji , w której zobowiązany zobligowany jest do zapłaty jednorazowo albo okresowo pewnej sumy pieniężnej . Istotą zabezpieczenia w tym przypadku nie jest zapewnienie egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia , lecz natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania . W tym zakresie zabezpieczenie prowadzi do „prowizorycznego” zaspokojenia uprawnionego , a zakaz wyrażony w treści art. 731 kpc nie znajduje zastosowania . Należy podkreślić , że nie jest to zaspokojenie definitywne lecz jedynie tymczasowe i warunkowe .

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy , wskazać należy , że wniosek powódki zasługiwał na częściowe uwzględnienie . W ocenie Sądu, w świetle przytoczonych przez strony okoliczności i przedłożonych przez nie dowodów , w sposób dostateczny roszczenie zostało uprawdopodobnione , gdyż powódka jest córką pozwanego . Wobec powyższego spoczywa na pozwanym obowiązek łżenia na utrzymanie powódki . Na obecnym etapie postępowania wydatki powódka określiła na poziomie około 2000 złotych miesięcznie , co wydaje się zbyt wygórowane , zważywszy na dochody przedstawione przez jej matkę i wysokość dotychczas otrzymywanych pieniędzy od pozwanego . Jednocześnie – zdaniem Sądu – podstawowe wydatki , związane z wyżywieniem , opłatami za mieszkanie , w którym przebywa wraz z matką i biletami komunikacji publicznej zamykają się kwotą po około 1200 złotych miesięcznie . Dodatkowo dochodzą wydatki na zakup potrzebnych pomocy szkolnych , odzieży i obuwia . Aktualnie powódka nie uczęszcza na wizyty lekarskie z uwagi na brak środków , natomiast pozwany sam przyznał , że córka na takie wizyty uczęszczała , z tym , że wskazywał , iż było to co drugi miesiąc , nadto zażywała przepisane leki . Zdaniem Sądu , kwestionowanie wydatków na wyżywienie powódki w kwotach po 500 złotych miesięcznie , wydaje się nieuprawnione w sytuacji , kiedy znajduje się ona w okresie intensywnego rozwoju , potrzebuje wielu składników pokarmowych , wymaga stosowania diety z racji wykwitów skórnych po zjedzeniu niektórych grup pokarmów . Kwota po około 16 złotych dziennie z tego tytułu (zakładając , że miesiąc liczy średnio 30 dni) nie wydaje się zbyt wygórowana . Podobnie należało odnieść się do wydatków na wyjazdy kulturalne powódki , co prawda przedstawiła ona jedynie część biletów wstępu , niemniej jednak w sytuacji , kiedy wyjeżdża z całą grupą nie sposób jest wymagać , aby posiadała faktury za powyższe wyjazdy , czy też aby zgromadziła wszystkie bilety . Nie należy zapominać o tym , że pozwany w czasie , kiedy pozostawał w lepszych relacjach z córką , sam sfinansował jej wyjazd na zagraniczną wycieczkę i powódka za nią również nie posiada dowodu zakupu (obecnie takie wyjazdy także są przez niego kwestionowane) .

Z drugiej strony , pozwany wskazywał , że jego miesięczne dochody zamykają się kwotą około 1200 euro w sytuacji wydatków na poziomie około 1300 euro miesięcznie , bez uwzględnienia wydatków czynionych na utrzymanie domu w Polsce , opłacanie składek ubezpieczeniowych czy też związanych z przyjazdami do kraju . Nadto pozwany wyjaśniał na rozprawie dnia 28 lutego 2018 roku , że musi jeszcze opłacić podatek (poza co miesiąc potrącanym z wynagrodzenia za pracę) , z czego wynika , że jego dochody będą jeszcze niższe niż zadeklarowane przy nie zmienionych wydatkach .

Biorąc pod uwagę powyższe , uznać należało , że obecnie udział pozwanego w kosztach utrzymania córki będzie wynosił kwoty po 800 złotych miesięcznie , przy uwzględnieniu udziału matki (której możliwości zarobkowe są zdecydowanie niższe od pozwanego – pracującego poza granicami kraju od kilkunastu lat) i ustaleniu , że łączny koszt utrzymania powódki wynosi po około 1300 – 1500 złotych miesięcznie (co będzie weryfikowane w toku procesu) , za okres czasu objęty żądaniem o zabezpieczenie , tj. od dnia 03 sierpnia 2017 roku . Zdaniem Sądu , świadczenia te , w połączeniu ze świadczeniami uzyskiwanymi od matki powódki , pozwolą D. B. na zaspokojenie najpilniejszych potrzeb a pozwanego nie obciążą ponad miarę .

Dodatkowo wskazać wypada , że postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia zostało wydane po ustaleniu , że postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia w sprawie powódki z dnia 19 maja 2017 roku w sprawie o sygn. akt V C 1221/16 , upadło , co zostało stwierdzone prawomocnym rozstrzygnięciem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z grudnia 2017 roku .

Nadto zaakcentować wypada , że fakt pokrywania przez pozwanego części kosztów utrzymania córki nie pozwalał na oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia , bowiem – stosownie do ugruntowanego już w tej mierze orzecznictwa – osoba uprawniona do otrzymywania alimentów ma prawo ich dochodzenia na drodze sądowej nawet wówczas , gdy zobowiązany płacił dotychczas je dobrowolnie (m. in. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 03 kwietnia 1951 roku , wydane w sprawie o sygn. I C 98/51 , opublikowane w OSNC z 1952 roku Nr 2 poz.38) .

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wniosek o udzielenie zabezpieczenia złożony przez stronę powodową w zakresie zasądzenia świadczeń alimentacyjnych od pozwanego na rzecz powódki jest zasadny w części i na podstawie art. 753 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730 § 2 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. postanowił o udzieleniu zabezpieczenia poprzez zasądzenie na rzecz powódki D. B. od pozwanego E. B. (1) alimentów w kwotach po 800 zł miesięcznie, poczynając od dnia 03 sierpnia 2017 roku , płatnych do dnia 20-go każdego miesiąca do rąk powódki , o czym orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia. Należy podnieść , że pozwany wnosił , aby termin płatności świadczeń określić do 20 dnia każdego miesiąca i powódka powyższemu się nie sprzeciwiała , stąd termin płatności wskazano zgodnie z wnioskiem pozwanego .

Jednocześnie Sąd , ze względów przedstawionych powyżej oddalił żądanie w pozostałej części (punkt II postanowienia) .

Należy przy tym wskazać , iż dopiero szczegółowo przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoli na ustalenie dochodów pozwanego , sytuacji powódki (w tym wydatków czynionych na edukację) i jej potrzeb , zaspokajania ich przez jej matkę , co w konsekwencji pozwoli na autorytatywne skonkretyzowanie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powódki .